त्वेषणम्, त्वेषणम्, तित्विक्षणम्, तेत्विषणम्;
त्विष्ट्वा, त्वेषयित्वा, तित्विक्षित्वा, तेत्विषित्वा;
प्रत्विष्य, प्रत्वेष्य, प्रतित्विक्ष्य, प्रतेत्विष्य;
त्वेषम् २, त्वेषम् २, तित्विक्षम् २, तेत्विषम् २;
त्विष्ट्वा २, त्वेषयित्वा २, तित्विक्षित्वा २, तेत्विषित्वा २.

(807) "त्सर च्छद्मगतौ" (I-भ्वादिः-554. अक. सेट्. पर.)

त्सरकः-रिका, त्सारकः-रिका, तित्सरिषकः-षिका, तात्सरकः-रिका; [1]त्सरुः इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्मरतिवत् (268) ज्ञेयानि। [2]तित्सरिषा[A]।

(808) "थुड संवरणे" (VI-तुदादिः-1387. सक. सेट्. पर. कुटादिः।)

थोडकः-डिका, थोडकः-डिका, तुथुडिषकः-षिका, तोथुडकः-डिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुटतिवत् (204) ज्ञेयानि। [B]थुडन्।

(809) "थुर्वी हिंसार्थः" (I-भ्वादिः-571. सक. सेट्. पर.)

थूर्वकः-र्विका, थूर्वकः-र्विका, तुथूर्विषकः-षिका, तोथूर्वकः-र्विका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकतूर्वतिवत् (756) ज्ञेयानि। [C]थूर्णः।

(810) "दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च" (I-भ्वादिः-608. अक.सेट्.आत्म.)

दक्षकः-क्षिका, दक्षकः-क्षिका, दिदक्षिषकः-षिका, दादक्षकः-क्षिका; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिकतक्षतिवत् (691) ज्ञेयानि। [D]दक्षणम्।

(811) "दक्ष गतिहिंसनयोः" (I-भ्वादिः-770. सक. सेट्. आत्म.)

घटादिः, षिच्च।

'— गतिशासनयोः' इति माधवधातुवृत्त्यादिषु पाठो दृश्यते।

---

1. 'भृमृशीतृचरित्सरि—' [द. उ. 1.92] इत्युप्रत्ययः। त्सरुः=खड्गमुष्टिः।
2. सन्नन्तात् स्त्रियां भावादौ, 'अ प्रत्ययात्' (3-3-102) इत्यकारप्रत्ययः।

A. 'अखोरधौरत्वतगेन्द्रवाहनं स्वसेविनां तित्सरिषां निराङ्गिनम्।' धा. का. 1.71.

B. 'ईशश्चाघुटितस्तुडन् खलमुदं रोषं थुडन् प्रस्फुडन्
धाम स्वं स्फुरितो जगाम धनुषः पार्श्वं क्षणादस्फुलन्॥' धा. का. 2.81.

C. 'प्रक्ष्यूतगोपीशुवमूर्णपूतनं तूर्णानसं थूर्णबकादिदानवम्।' धा.का. 1.73.

D. 'संक्लेशितस्वकथदक्षणदीक्षितं तं प्रेक्ष्यैष जन्मफलमीषितवान् महात्मा॥'
धा. का. 1. 77.